Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

21 декември 2021 година*

„Обжалване — Икономически и паричен съюз — Банков съюз — Възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници — Единен механизъм за преструктуриране на кредитни институции и някои инвестиционни посредници (ЕМП) — Единен съвет за преструктуриране (ЕСП) — Процедура за преструктуриране, приложима при неизпълнение или вероятно неизпълнение на задълженията от даден субект — Приемане на схема за преструктуриране по отношение на Banco Popular Español SA — Инструмент за продажба на стопанска дейност — Обезценяване и преобразуване на капиталови инструменти — Регламент (ЕС) № 806/2014 — Член 20 — Понятие за окончателна оценка — Последици — Отказ или въздържане от извършване на последваща окончателна оценка — Способи за защита — Жалба за отмяна“

По дело C-874/19 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 28 ноември 2019 г.,

Aeris Invest Sàrl, установено в Люксембург (Люксембург), представлявано първоначално от R. Vallina Hoset и A. Sellés Marco, abogados, а впоследствие от Vallina Hoset, E. Galán Burgos и M. Varela Suárez, abogados,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Единен съвет за преструктуриране (ЕСП), представляван от J. King, L. Pogarcic Mataija и E. Muratori, подпомагани от F. Louis и G. Barthet, адвокати, и от H.-G. Kamann и L. Hesse, Rechtsanwälte,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: A. Prechal, председател на втори състав, изпълняващ функцията на председател на трети състав, J. Passer, F. Biltgen, L. S. Rossi и N. Wahl (докладчик), съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

* Език на производството: френски.

секретар: M. Krausenböck, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 15 април 2021 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 8 юли 2021 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Aeris Invest Sàrl иска да се отмени определението на Общия съд на Европейския съюз от 10 октомври 2019 г., Aeris Invest/ЕСП (T-599/18, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното определение“, EU:T:2019:740), с което той е отхвърлил като недопустима жалбата му за отмяна на твърдения отказ на Единния съвет за преструктуриране (ЕСП) да извърши последваща окончателна оценка на Banco Popular Español, SA (наричана по-нататък „Banco Popular“), за който било уведомено с писмо от 14 септември 2018 г.

Правна уредба

2 Съгласно съображение 64 от Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1):

„Важно е загубите да бъдат признати, когато субектът спре да изпълнява задълженията си. Оценката на активите и задълженията на проблемните субекти следва да се основава на справедливи, консервативни и реалистични допускания към момента на прилагане на инструментите за преструктуриране. При извършване на оценката обаче стойността на задълженията не следва да бъде засегната от финансовото състояние на субекта. Следва да има възможност в неотложни случаи Съветът за преструктуриране да направи бърза оценка на активите или задълженията на проблемния субект. Тази оценка следва да бъде временна и да се прилага до извършването на независима оценка“.

3 В Регламент № 806/2014 се съдържа член 20 („Оценка за нуждите на преструктурирането“), съгласно който:

„1. Преди да вземе решение за предприемане на действие по преструктуриране или за упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти, Съветът за преструктуриране гарантира, че активите и задълженията на субекта по член 2 се оценяват справедливо, консервативно и реалистично от лице, което е независимо от публични органи, включително Съвета за преструктуриране и националния орган за преструктуриране, и от съответния субект.

2. При спазване на параграф 15 оценката се приема за окончателна, когато са спазени всички изисквания на параграф 1 и параграфи 4—9.

3. Когато не е възможно извършването на независима оценка в съответствие с параграф 1, Съветът за преструктуриране може в съответствие с параграф 10 от настоящия член да направи временна оценка на активите и задълженията на субекта по член 2.

4. Целта на оценката е да се оцени стойността на активите и задълженията на субект по член 2, който изпълнява условията за преструктуриране по членове 16 и 18.

5. Оценката на стойността е предназначена:

а) да предостави данни с цел да се определи дали са изпълнени условията за преструктуриране или условията за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти;

б) ако са изпълнени условията за преструктуриране, да предостави данни за вземане на решението за подходящото действие по преструктуриране, което да се предприеме по отношение на субект по член 2;

в) когато се прилага правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти, да предостави данни за вземане на решението относно степента на обезсилване или разсейване на инструментите на собственост, както и степента на обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти;

[…]

ж) във всички случаи — да гарантира, че всички загуби по активите на субект по член 2 са напълно признати към момента на прилагане на инструментите за преструктуриране или на упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти.

6. Без да се засяга рамката на [Европейския съюз] за държавната помощ, когато е приложимо, оценката се основава на консервативни допускания, включително по отношение на нивата на неизпълнение и размера на загубите. При оценката не се взема предвид възможното предоставяне на всякаква бъдеща извънредна публична финансова подкрепа, извънредно ликвидно улеснение от централната банка или ликвидно улеснение от централната банка, което се предоставя при нестандартизирани условия за обезпечение, матуритет и лихвен процент на субект по член 2, от момента, в който е предприето действие по преструктуриране или се упражнява правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти. […]

[…]

7. Оценката се допълва от следната информация така, както е представена в счетоводните книги и записи на субект по член 2:

а) актуализиран баланс и доклад за финансовото състояние на субект по член 2;

б) анализ и прогнозна оценка за счетоводната стойност на активите;

в) списък на текущите балансови и задбалансови задължения, вписани в счетоводните книги и записи на субект по член 2, в който са посочени съответните кредити и редът на вземанията по член 17.

[…]

9. В оценката се посочва разделянето на кредиторите в класове според реда на вземанията по член 17 и прогнозна оценка за третирането, което би получил всеки клас акционери и кредитори, ако субектът по член 2 се ликвидира чрез обичайно производство по несъстоятелност. Оценката не засяга прилагането на принципа за справедливо третиране на кредиторите, посочен в член 15, параграф 1, буква ж).

10. Когато поради неотложния характер на обстоятелствата не е възможно да се спазят изискванията, предвидени в параграфи 7 и 9, или когато се прилага параграф 3, се извършва временна оценка. Временната оценка отговаря на изискванията, предвидени в параграф 4, и доколкото е практически осъществимо в съответните обстоятелства — на изискванията, предвидени в параграфи 1, 7 и 9.

Временната оценка по първа алинея включва буфер за допълнителни загуби с подходящата обосновка.

11. Оценка, която не отговаря на всички изисквания, установени в параграф 1 и параграфи 4—9, се счита за временна, докато независимо лице съгласно параграф 1 не извърши оценка, която съответства напълно на всички изисквания, установени в посочените параграфи. Последващата окончателна оценка на стойността се извършва веднага щом е практически осъществимо. Тя може да се извърши отделно от посочената в параграфи 16, 17 и 18 оценка или едновременно с нея и от същото независимо лице, но е различна от нея.

Последващата окончателна оценка е предназначена:

а) да гарантира, че всички загуби по активите на субект по член 2 са напълно признати в счетоводните му книги;

б) да предостави данни за вземането на решението за намаляване на вземанията на кредиторите или за увеличаване на размера на заплатената насрещна престация в съответствие с параграф 12 от настоящия член.

12. Ако в последващата окончателна оценка стойността на нетните активи на субект по член 2 е по-висока отколкото във временната оценка, Съветът за преструктуриране може да изиска от националния орган за преструктуриране:

а) да упражни правомощието си за увеличаване на размера на вземанията на кредиторите или притежателите на съответните капиталови инструменти, които са били обезценени при прилагането на инструмента за споделяне на загуби;

б) да даде указания на мостова институция или дружество за управление на активи да направи допълнителна насрещна престация във връзка с активи, права или задължения в полза на институция в режим на преструктуриране или, в зависимост от случая, във връзка с инструменти на собственост — в полза на притежателите на тези инструменти на собственост.

13. Независимо от параграф 1, извършената в съответствие с параграфи 10 и 11 временна оценка е валидно основание за Съвета за преструктуриране да вземе решение за предприемане на действия по преструктуриране, включително да даде указания на националните органи за преструктуриране да поемат управлението на проблемна институция или във връзка с упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти.

14. Съветът за преструктуриране установява и прилага правила, които да гарантират, че оценката на прилагането на инструмента за споделяне на загуби в съответствие с член 27 и посочената в параграфи 1—15 от настоящия член оценка се основават на информация относно активите и задълженията на институцията в режим на преструктуриране, която е актуална и изчерпателна в рамките на възможното.

15. Оценката е неразделна част от решението на Съвета за преструктуриране за прилагане на инструмент за преструктуриране или за упражняването на правомощие за преструктуриране или от решението за упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти. Не съществува отделно право на обжалване на оценката, която обаче може да бъде обжалвана заедно с решението на Съвета за преструктуриране.

16. За целите на оценката на това дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на институцията в режим на преструктуриране беше образувано обичайно производство по несъстоятелност, Съветът за преструктуриране гарантира, че оценката е извършена от независимо лице съгласно параграф 1, възможно най-скоро след като са били предприети действието или действията по преструктуриране. Тази оценка се различава от оценката по параграфи 1—15.

17. С оценката по параграф 16 се определя:

а) третирането, което акционерите и кредиторите или съответните схеми за гарантиране на депозити биха получили, ако по отношение на институция в режим на преструктуриране, във връзка с която е извършено действие или действия по преструктуриране, беше образувано обичайно производство по несъстоятелност към момента на вземане на решението за действието по преструктуриране;

б) действителното третиране, което са получили акционерите и кредиторите при преструктурирането на институция в режим на преструктуриране; и

в) дали съществува разлика между третирането по буква а) от настоящия параграф и това по буква б) от настоящия параграф.

[…]“.

Обстоятелствата по спора

4 Обстоятелствата по спора са изложени в точки 1—23 от обжалваното определение и за целите на настоящото производство могат да бъдат обобщени, както следва.

5 Жалбоподателят Aeris Invest е бил акционер в Banco Popular към момента на приемане спрямо последната на схема за преструктуриране на основание Регламент № 806/2014.

6 За целите на приемането на решение за преструктуриране е извършена оценка на Banco Popular в съответствие с член 20 от Регламент № 806/2014. Във връзка с това най-напред са изработени два доклада.

7 Първият доклад (наричан по-нататък „първият доклад за оценка“) от 5 юни 2017 г. е изготвен от ЕСП на основание член 20, параграф 5, буква а) от този регламент и има за цел да предостави доказателства, позволяващи да се определи дали са изпълнени условията за преструктуриране.

8 Вторият доклад (наричан по-нататък „вторият доклад за оценка“) от 6 юни 2017 г. е изготвен от независим експерт в съответствие с член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014. Целта на тази оценка е да се оцени стойността на активите и пасивите на Banco Popular, да се предостави оценка за начина, по който акционерите и кредиторите щяха да бъдат третирани, ако спрямо Banco Popular беше проведено обичайно производство по несъстоятелност, както и да се установят обстоятелствата, въз основа на които може да се вземе решението относно подлежащите на прехвърляне акции и ценни книжа и които позволяват на ЕСП да определи какво представляват търговски условия за целите на инструмента за продажба на стопанска дейност.

9 На 7 юни 2017 г. ЕСП приема Решение SRB/EES/2017/08 относно схема за преструктуриране на Banco Popular (наричано по-нататък „решението за преструктуриране“). Същия ден Европейската комисия приема Решение (ЕС) 2017/1246 за одобряване на схемата за преструктуриране на Banco Popular Español SA (ОВ L 178, 2017 г., стр. 15). Пак на същия ден Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (Фонд за организирано преструктуриране на банковите институции „FROB“) приема необходимите мерки за изпълнение на решението за преструктуриране.

10 Съгласно член 5, параграф 1 от решението за преструктуриране:

„Инструментът за преструктуриране, приложен към Banco Popular, се състои в продажба на стопанска дейност на основание член 24 от Регламент № 806/2014 чрез прехвърляне на акции на приобретател. Обезценяването и преобразуването на инструментите на собствения капитал ще се извършат непосредствено преди прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност“.

11 В член 6 от решението за преструктуриране, който се отнася до обезценяването на инструментите на собствения капитал и до инструмента за продажба на стопанска дейност, се съдържа параграф 1, съгласно който ЕСП решава по същество:

а) да се обезцени номиналният размер на дружествения капитал на Banco Popular със сума от 2 098 429 046 EUR, което ще доведе до обезсилване на 100 % от акциите на Banco Popular,

б) след това, да се преобразува цялата главница на инструменти на допълнителния капитал от първи ред, които са издадени от Banco Popular и са в обращение към датата на приемане на решението за преструктуриране, в новоиздадени акции на Banco Popular, наречени „новите акции I“,

в) по-нататък, да се обезцени в нулева номиналната стойност на „новите акции I“, което ще доведе до обезсилването на 100 % от тях,

г) накрая, да се преобразува цялата главница на инструменти на капитала от втори ред, които са издадени от Banco Popular и са в обращение към датата на приемане на решението за преструктуриране, в новоиздадени акции на Banco Popular, наречени „новите акции II“.

12 Съгласно член 6, параграф 3 от решението за преструктуриране тези мерки за обезценяване и преобразуване се основават на втория доклад за оценка, която се потвърждава от резултатите от прозрачен и открит процес на продажба, проведен от FROB.

13 В член 6, параграф 5 от решението за преструктуриране ЕСП разпорежда също „новите акции II“ да бъдат прехвърлени на Banco Santander, SA, необременени и свободни от каквито и да било права на трети лица срещу заплащането на покупна цена от 1 EUR, като уточнява, че приобретателят вече се е съгласил с прехвърлянето.

14 На 18 септември 2017 г. жалбоподателят подава пред Общия съд жалба, по която е образувано дело с номер T-628/17, за отмяна на решението за преструктуриране и на Решение 2017/1246.

15 На 4 май 2018 г. жалбоподателят подава до ЕСП заявление за достъп до документи въз основа на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76) относно окончателния втори доклад за оценка (наричан по-нататък „последващата окончателна оценка“), предвиден в член 20, параграф 11 от Регламент № 806/2014 и окончателния доклад на независимия експерт по оценката, предвиден в член 20, параграфи 16 и 17 от последния регламент, чиято цел е да се определи дали акционерите и кредиторите, засегнати от схемата за преструктуриране на Banco Popular, биха получили по-благоприятно третиране, ако по отношение на институцията беше образувано обичайно производство по несъстоятелност (наричан по-нататък „третият доклад за оценка“).

16 На 14 юни 2018 г. ЕСП получава третия доклад за оценка.

17 На 19 юни 2018 г. ЕСП отговаря на посоченото в точка 15 от настоящото решение заявление, като посочва, от една страна, че е получил третия доклад за оценка и че ще бъде изготвен негов неповерителен вариант преди публикуването му, и от друга страна, че не е разполагал с последващата окончателна оценка.

18 На 30 юли 2018 г., в рамките на производството по дело T-628/17 в отговор на процесуално-организационно действие, ЕСП посочва, че няма да подготви последваща версия на първия доклад за оценка и че вторият доклад за оценка няма да бъде последван от последваща окончателна оценка, като същевременно уточнява причините за това.

19 В това отношение ЕСП посочва, че „поради особеностите на настоящия случай [бе] направен изводът, че последваща [окончателна] оценка не би обслужвала практическа цел в рамките на член 20, параграф 11 от Регламент № 806/2014, нито би довела до решение за компенсация, предвидено в член 20, параграф 12 от Регламент № 806/2014“. Той отбелязва,

че не може да се изисква последваща окончателна оценка, когато тя не е годна да постигне целите ѝ, и обяснява причините, поради които настоящият случай е такъв. Този отговор е връчен от Общия съд на жалбоподателя на 2 август 2018 г.

20 Същия ден ЕСП изпраща писмо до независимия експерт със следното съдържание:

„След внимателно разглеждане на правната уредба ЕСП приема, че с оглед на обстоятелствата по преструктурирането на Banco Popular не е необходимо да се подготви последваща окончателна оценка по член 20, параграф 11 от Регламент № 806/2014, по-специално доколкото извършването на такава оценка не може да повлияе на продажбата на Banco Popular на Banco Santander, която е определила пазарната цена на Banco Popular в качеството му на правен субект в рамките на открита, честна и прозрачна процедура“.

21 На следващия ден жалбоподателят отправя покана до ЕСП на основание член 265 ДФЕС да гарантира, че предвидената в член 20, параграф 11 от Регламент № 806/2014 последваща окончателна оценка на Banco Popular ще бъде извършена от независимо лице.

22 На 7 август 2018 г. ЕСП публикува уведомление във връзка с неговото „Съобщение […] за преструктуриране от 2 август 2018 г. относно предварителното решение на Съвета дали трябва да бъде предоставено обезщетение на акционерите и кредиторите, които са [били] засегнати от действията по преструктуриране на Banco Popular Español […] и стартирането на процедурата на право на изслушване (SRB/EES/2018/132)“ (ОВ CI 277 I, 2018 г., стр. 1), като това становище е придружено от третия доклад за оценка. В него той посочва следното:

„От [третия] доклад [за] оценка […] е видно, че не съществува разлика между действителното третиране на засегнатите акционери и кредитори, и третирането, което те биха получили, ако към датата на преструктурирането по отношение на институцията беше образувано обичайно производство по несъстоятелност. С оглед на изложеното по-горе ЕСП реши в становището си, предварително, че не е длъжен да изплати обезщетение на засегнатите акционери и кредитори […]

За да може да вземе окончателно решение по въпроса дали трябва да бъде предоставено обезщетение, ЕСП приканва с настоящото становище засегнатите акционери и кредитори да заявят интереса си да упражнят правото си на изслушване с оглед на посоченото по-горе предварително решение на ЕСП, като следват консултативната процедура […]“.

23 На 10 септември 2018 г. жалбоподателят подава до ЕСП заявление за достъп до документи на основание Регламент № 1049/2001 относно цялата кореспонденция между ЕСП и Комисията във връзка с последващата окончателна оценка, и по-специално уведомленията до Комисията за решението да не се извърши тази оценка и евентуално исканията до нея да даде разрешение, както и отговорите на Комисията, евентуално с уточнения дали такова разрешение е било предоставено.

24 С писмо от 14 септември 2018 г. (наричано по-нататък „спорното писмо“) ЕСП отговаря на поканата от жалбоподателя, посочена в точка 21 от настоящото решение, и отбелязва, че желае да го уведоми, че предвид особеностите на конкретния случай, а именно използването на инструмента за продажба на стопанска дейност, за да се извърши прехвърлянето на акциите, той счита, че една последваща оценка не би обслужвала

практическа цел в рамките на член 20, параграф 11 от Регламент № 806/2014, нито би довела до решение за компенсация, предвидено в член 20, параграф 12 от този регламенти, че поради това не е извършена последваща окончателна оценка. ЕСП припомня, че вече е изразил това мнение в рамките на производството по дело T-628/17 и че следователно жалбоподателят вече е бил уведомен за него.

25 На 28 септември 2018 г. вследствие на сливане чрез поглъщане Banco Santander става универсален правоприемник на Banco Popular. В този контекст FROB дава съгласието си за прехвърляне на новите акции на Banco Popular, получени при преобразуването на инструменти на капитала от втори ред, на Banco Santander.

26 На 4 октомври 2018 г. ЕСП отговаря на посоченото в точка 23 от настоящото решение заявление, както и на заявление за достъп до документи от 16 август 2018 г. относно вътрешните или подготвителните документи на ЕСП във връзка с последващата окончателна оценка и с кореспонденцията между ЕСП и независимия експерт по повод на тази оценка. От една страна, ЕСП отказва достъп до вътрешните документи, до кореспонденцията между него и Комисията и до отговорите на Комисията във връзка с последващата окончателна оценка на основание член 4, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1049/2001. От друга страна, той му предоставя писмото, което е изпратил на посочения експерт на 2 август 2018 г.

Производството пред Общия съд и обжалваното определение

27 На 5 октомври 2018 г. жалбоподателят подава жалба в секретариата на Общия съд за отмяна на спорното писмо.

28 С обжалваното определение Общият съд отхвърля жалбата като недопустима с мотива, че спорното писмо не представлява обжалваем акт по смисъла на член 263 ДФЕС.

29 За тази цел Общият съд приема, най-напред, че за да се определи дали спорното писмо представлява такъв акт, тъй като, както твърди жалбоподателят, съдържа решението на ЕСП да не извърши последваща окончателна оценка на Banco Popular, следва да се провери дали самото това решение е породило задължителни правни последици, които могат да засегнат правното положение на жалбоподателя.

30 След като излага съдържанието на член 20, параграфи 11 и 12 от Регламент № 806/2014, Общият съд отбелязва, че последващата окончателна оценка има две цели.

31 Що се отнася до първата цел, която е посочена в член 20, параграф 11, буква а) от Регламент № 806/2014 и е насочена към това да се гарантира, че всички загуби по активите на субект по член 2 от този регламент са напълно признати в счетоводните книги на съответния субект, Общият съд посочва, че съобразно решението за преструктуриране след упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти на Banco Popular, всички акции на Banco Popular са прехвърлени на Banco Santander съобразно инструмента за продажба на стопанска дейност. От това той стига до извода, че Banco Santander трябва да се увери, че всяка евентуална понесена загуба ще бъде призната в счетоводните книги при консолидирането на активите и пасивите на Banco Popular.

32 Що се отнася до втората цел, която е посочена в член 20, параграф 11, буква б) от Регламент № 806/2014 и се състои в това да се предоставят данни за вземането на решението за намаляване на вземанията на кредиторите или за увеличаване на размера на заплатената насрещна престация, Общият съд подчертава, че тази разпоредба трябва да се тълкува с оглед на член 20, параграф 12 от този регламент, съгласно който, ако след извършване на последващата окончателна оценка стойността в тази оценка е по-висока отколкото във временната оценка, ЕСП може да поиска от националния орган за преструктуриране или да увеличи размера на вземанията на кредиторите или притежателите на съответните капиталови инструменти, които са били обезценени при прилагането на инструмента за споделяне на загуби, или да даде указания на мостова институция или дружество за управление на активи да направи допълнителна насрещна престация в полза на институция в режим на преструктуриране.

33 Тъй като в последната разпоредба са посочени изрично хипотезите, при които чрез увеличаване на стойността на вземанията или плащането на допълнителна насрещна престация може да се предостави компенсация след извършване на последващата окончателна оценка, а именно само когато приложената към правния субект схема за преструктуриране е или инструментът за споделяне на загуби, предвиден в член 27 от Регламент № 806/2014, или инструментът „мостова институция“, посочен в член 25 от този регламент, или инструментът за обособяване на активи, упоменат в член 26 от посочения регламент, Общият съд отбелязва, че тези инструменти за преструктуриране не са приложени в конкретния случай, защото възприетият спрямо Banco Popular инструмент за преструктуриране е бил този за продажба на стопанска дейност, предвиден в член 24 от Регламент № 806/2014, и прилагането на същия инструмент е довело до цялостната продажба на Banco Popular на Banco Santander.

34 Ето защо Общият съд констатира, че приложеният към Banco Popular инструмент за продажба на стопанска дейност не е сред случаите, посочени в член 20, параграф 12 от Регламент № 806/2014, при които може да се изплати компенсация вследствие на последваща окончателна оценка, и че освен това тази разпоредба не позволява да се изплати обезщетение на предишните акционери и кредиторите на правен субект, чиито капиталови инструменти са изцяло преобразувани, обезценени и прехвърлени на трето лице.

35 По-нататък Общият съд отхвърля довода на жалбоподателя, че последващата окончателна оценка би засегнала пряко правното положение на предишните акционери на Banco Popular и ако оценката на пазарната стойност на последното е била по-висока от тази във втория доклад за оценка, посочените акционери щели да имат право на компенсация по член 20 от Регламент № 806/2014.

36 Той приема, че с този довод жалбоподателят поддържа по същество, че ако беше извършена последваща окончателна оценка на Banco Popular, той щеше да може да претендира за намаляване на вземанията му или за увеличаване на размера на заплатената от Banco Santander насрещна престация, и посочва, че подобен довод не може да се приеме, тъй като в рамките на преструктурирането на Banco Popular инструментите на допълнителния капитал от първи ред са преобразувани в напълно обезценени и обезсилени акции, а инструментите на капитала от втори ред са преобразувани, обезценени и изцяло прехвърлени на Banco Santander. От това той стига до извода, че предишните акционери на Banco Popular са загубили качеството си на акционери вследствие на приемането на решението за преструктуриране.

37 Тъй като обаче жалбоподателят поддържа в жалбата си, че спорното писмо е възпрепятствало достъпа му до последващата окончателна оценка на банка, „в която е акционер“, или в писмената си реплика — че е поискал да получи такава оценка, за да предяви правата си „като акционер в Banco Popular“, Общият съд му отговаря, че вследствие на упражняването на правомощието за обезценяване и преобразуване на капиталовите инструменти на Banco Popular и след съответното прехвърляне на всички акции към Banco Santander жалбоподателят вече не е притежател на капиталови инструменти, спрямо които да може да се приложи компенсация на основание член 20, параграф 12 от Регламент № 806/2014.

38 За да отхвърли доводите на жалбоподателя, Общият съд уточнява, че следва да се направи разграничение между третия доклад за оценка, предвиден в член 20, параграф 16 от Регламент № 806/2014, и последващата окончателна оценка, упомената в член 20, параграф 11 от този регламент, тъй като целта на третия доклад за оценка е да се определи дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на институцията в режим на преструктуриране беше образувано обичайно производство по несъстоятелност, и евентуално да им предостави обезщетение. Общият съд счита, че макар жалбоподателят потенциално да има право на компенсация въз основа на третия доклад за оценка, той не може да претендира за това право по силата на последващата окончателна оценка.

39 Ето защо Общият съд приема, че правното положение на жалбоподателя няма да бъде засегнато от последващата окончателна оценка на Banco Popular и че поради това решението на ЕСП да не извършва тази оценка не поражда задължителни правни последици, които могат да засегнат това положение. Ето защо според Общия съд спорното писмо не може да бъде обжалваем акт по смисъла на член 263 ДФЕС, доколкото жалбоподателят поддържа, че посоченото писмо поражда такива последици, тъй като съдържа това решение.

40 Накрая Общият съд отхвърля довода на жалбоподателя, че самата възможност за подаване на жалба срещу спорното писмо му гарантира право на ефективна съдебна защита, закрепено в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), тъй като съгласно съдебната практика, макар условието за пораждане на задължителни правни последици, които могат да засегнат интересите на жалбоподателя, като изменят съществено правното му положение, да трябва да се тълкува с оглед на принципа за ефективна съдебна защита, подобно тълкуване не може да доведе до неприлагане на това условие, без да се превишат правомощията, предоставени от Договора на юрисдикциите на Съюза.

Исканията на страните

41 Жалбоподателят иска от Съда:

– да отмени обжалваното определение в частта, в която Общият съд е обявил жалбата му за недопустима,

– да върне делото на Общия съд, „който да се произнесе, обвързан от правните въпроси, решени от Съда, в съответствие с исканията на [жалбоподателя] пред първата инстанция“, и

– да не се произнася по съдебните разноски.

42 ЕСП иска от Съда:

– като главно искане, да отхвърли жалбата като недопустима и при всяко положение, като неоснователна,

– при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд,

– при условията на евентуалност спрямо предходното, да отхвърли първоинстанционната жалба и

– да осъди жалбоподателя да понесе съдебните разноски, направени в настоящото производство и в производството пред Общия съд, и при условията на евентуалност, да не се произнася по съдебните разноски в производството по обжалване.

По искането за възобновяване на устната фаза на производството

43 С молба, подадена в секретариата на Съда на 18 октомври 2021 г., жалбоподателят иска да бъде постановено възобновяване на устната фаза на производството, като в подкрепа на това искане изтъква, че в решение на Европейския съд по правата на човека от 14 септември 2021 г. по дело Pintar и др. с/у Словения са изложени нови, необсъждани от страните, съображения относно правото на ефективни правни средства за защита в областта на преструктурирането на банки и правото на достъп до информация относно преструктурирането, тъй като те са тясно свързани с членовете от Хартата, посочени в рамките на настоящото производство по обжалване.

44 В тази насока следва да се припомни, че съгласно член 83 от процедурния си правилник Съдът може във всеки един момент, след изслушване на генералния адвокат, да постанови започване или възобновяване на устната фаза на производството, по-специално когато счита, че делото не е напълно изяснено, или когато след закриване на тази фаза някоя от страните посочи нов факт от решаващо значение за решението на Съда (решение от 26 октомври 2016 г., Orange/Комисия, C-211/15 P, EU:C:2016:798, т. 10 и цитираната съдебна практика).

45 Настоящият случай не е такъв. Всъщност след изслушването на генералния адвокат Съдът счита, че разполага с цялата необходима информация, за да се произнесе по делото, и че посоченото решение на Европейския съд по правата на човека от 14 септември 2021 г. по дело Pintar и др. с/у Словения не представлява нов факт от решаващо значение за неговото решение по настоящото дело.

46 Предвид изложените по-горе съображения Съдът счита, че не следва да постанови възобновяване на устната фаза на производството.

По жалбата

47 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания. С първото основание той твърди, че като е обявил жалбата му за недопустима, Общият съд не се е съобразил с член 47 от Хартата и с член 20 от Регламент № 806/2014, тъй като спорното писмо има

задължителни правни последици, доколкото самата последваща окончателна оценка има задължителни правни последици, които могат да засегнат правното му положение. С второто основание той поддържа, че тълкуването от Общия съд на посочения член 20 е несъвместимо с правото на собственост и по този начин нарушава член 17 от Хартата. С третото правно основание той изтъква, че Общият съд е нарушил член 20, параграф 11, буква б) от този регламент, като е посочил, че жалбоподателят потенциално няма право на компенсация след извършване на последващата окончателна оценка и че поради това спорното писмо няма задължителни последици. С четвъртото си основание жалбоподателят поддържа, че Общият съд е нарушил член 20, параграфи 11 и 14 от посочения регламент, както и член 41 от Хартата, като не е признал задължителните правни последици на спорното писмо спрямо него, тъй като това писмо възпрепятствало достъпа му до актуална и изчерпателна информация относно счетоводното състояние на субект, в който притежава 3,45 % от акциите.

По допустимостта на жалбата

48 Според ЕСП жалбата е недопустима с оглед на член 169, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, тъй като не указва ясно оспорените части от мотивите на съдебния акт на Общия съд, чиято отмяна се иска, и не посочва точно правните доводи в подкрепа на това искане. Тя била в противоречие и с член 170, параграф 1 от този правилник, тъй като се основавала на нови правни основания.

49 Тези доводи не могат да се приемат.

50 На първо място, следва да се припомни, че от член 256 ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, както и от член 168, параграф 1, буква г) и член 169, параграф 2 от Процедурния правилник следва, че жалбата трябва да посочва точно пороците на съдебното решение, чиято отмяна се иска, както и конкретните правни доводи, с които се подкрепя това искане. Член 169, параграф 2 от този правилник изисква по-специално изтъкнатите основания и доводи да указват ясно оспорените части от мотивите на съдебния акт на Общия съд (решение от 20 септември 2016 г., Mallis и др./Комисия и ЕЦБ, C-105/15 P—C-109/15 P, EU:C:2016:702, т. 33 и 34 и цитираната съдебна практика).

51 В случая, първо, следва констатацията, че в съответствие с член 169, параграф 2 от Процедурния правилник в жалбата са указани оспорените части от мотивите на обжалваното определение, или изрично, или чрез цитиране или възпроизвеждане на посочени в нея обстоятелства, което позволява тези части от мотивите да бъдат установени. Второ, както следва по-специално от точка 47 от настоящото решение, жалбоподателят е изложил основания и правни доводи, които позволяват на Съда да упражни контрол за законосъобразност (вж. в този смисъл решение от 20 септември 2016 г., Mallis и др./Комисия и ЕЦБ, C-105/15 P—C-109/15 P, EU:C:2016:702, т. 38). Трето, в краткото изложение на основанията и исканията по жалбата жалбоподателят изрично е поискал от Съда, както допуска член 170, параграф 1 от неговия процедурен правилник, да уважи направеното от него искане в първоинстанционното производство (вж. в този смисъл решение от 5 ноември 2019 г., ЕЦБ/Trasta Komercbanka и др., C-663/17 P, C-665/17 P и C-669/17 P, EU:C:2019:923, т. 86).

52 Следователно, противно на поддържаното от ЕСП, жалбата отговаря на изискванията по член 169, параграф 2 от Процедурния правилник.

53 На второ място, от член 58 от Статута на Съда на Европейския съюз следва, че основанията за обжалване трябва да се основават на доводи, изведени от производството пред Общия съд. Освен това съгласно член 170, параграф 1 от Процедурния правилник с жалбата не може да се изменя предметът на спора пред Общия съд. Следователно правомощията на Съда в производството по обжалване пред него се свеждат до преценка на правното решение, дадено във връзка с изложените и разисканите в първоинстанционното производство основания (определение от 21 юли 2020 г., Abaco Energy и др./Комисия, C-436/19 P, непубликувано, EU:C:2020:606, т. 37 и цитираната съдебна практика).

54 Противно на поддържаното от ЕСП обаче, с четирите си основания жалбоподателят оспорва тълкуването или прилагането на правото на Съюза от Общия съд в смисъл, че според жалбоподателя последващата окончателна оценка е била задължителна и че отказът на ЕСП да я извърши е породил правни последици, които са изменили правното му положение като акционер в Banco Popular. При това положение посочените основания не са нови (вж. в този смисъл решение от 28 юли 2016 г., Tomana и др./Съвет и Комисия, C-330/15 P, непубликувано, EU:C:2016:601, т. 35).

55 Следователно жалбата е допустима.

По основанията за обжалване

56 Основанията за обжалване следва да се разгледат в реда, по който са представени от жалбоподателя, като се започне с първото основание.

Доводи на страните

57 В подкрепа на първото правно основание жалбоподателят посочва, първо, че както следва от член 20, параграф 15 от Регламент № 806/2014, последващата окончателна оценка е неразделна част от решението за преструктуриране. Поради това тя пораждала правни последици и засягала положението на жалбоподателя, тъй като с това решение били изцяло обезценени притежаваните от жалбоподателя акции в Banco Popular. Освен това от член 20, параграф 5 от този регламент следвало, че всяка оценка, включително последващата окончателна оценка, предоставя данни, които позволяват, най-напред, да се определи дали са изпълнени условията за преструктуриране, след това, да се провери дали са налице условията за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти, и накрая, да се предприемат подходящите мерки за преструктуриране, които трябва да се вземат по отношение на съответния субект. Поради това жалбоподателят счита, че наред с други цели, последващата окончателна оценка служи за основание на посоченото решение и същото това решение трябва да се тълкува и прилага именно с оглед на нейните мотиви, което жалбоподателят изтъкнал пред Общия съд.

58 Второ, като се имат предвид последиците от едно отменително съдебно решение, ако Общият съд бе отменил спорното писмо, ЕСП щеше да бъде длъжен да следи за извършването на последващата окончателна оценка в съответствие с член 20 от Регламент № 806/2014, с което се потвърждава, че посоченото писмо поражда задължителни правни последици.

59 Трето, последващата окончателна оценка не можело да се отдели от решението за преструктуриране, от една страна, тъй като от постоянната съдебна практика следвало, че частична отмяна е възможна само ако частта, чиято отмяна се иска, може да бъде отделена от останалата част на акта, и от друга страна, тъй като от член 20, параграф 15 от Регламент № 806/2014 следвало, че посочената оценка сама по себе си не може да бъде предмет на отделно право на обжалване.

60 Четвърто, член 20, параграф 15 от Регламент № 806/2014 обаче не посочвал хипотезата, при която не е извършена последващата окончателна оценка, и определянето на правното средство за защита, което следва да се приложи, що се отнася до решението да не се осигури извършването на такава оценка, не било очевидно. По този начин фактът, че тя не е била извършена, не можело да бъде изтъкнат в рамките на жалба за отмяна на решението за преструктуриране, тъй като приемането или неприемането на последваща окончателна оценка било събитие, което по необходимост настъпвало след приемането на решение за преструктуриране и евентуално след подаването на жалба за отмяна.

61 В случая жалбоподателят твърди, че решението за преструктуриране, прието на 7 юни 2017 г., е оспорено пред Общия съд през септември 2017 г., но едва през август 2018 г. ЕСП е уведомил Общия съд и независимия експерт, че не е извършена последваща окончателна оценка. Според постоянната съдебна практика обаче в рамките на жалба за отмяна не може да се прави позоваване на събитията, настъпили след приемането на обжалвания акт, тъй като законосъобразността на посочения акт трябва да се преценява с оглед на информацията, която е налице при приемането на този акт.

62 Следователно не можело по принцип да се оспорва липсата на последваща окончателна оценка в рамките на жалбата за отмяна на решението за преструктуриране. При това положение при липсата на последваща окончателна оценка единственото разрешение, съвместимо с правото на ефективни правни средства за защита, закрепено в член 47 от Хартата, се състояло в подаването на жалба срещу обжалвания акт, в случая спорното писмо.

63 ЕСП оспорва както допустимостта на първото основание въз основа на същите доводи, които вече са изтъкнати в подкрепа на недопустимостта на жалбата в нейната цялост, така и неговата основателност.

Съображения на Съда

64 Най-напред следва да се отхвърлят доводите на ЕСП относно недопустимостта на първото основание поради вече изложените в точки 50—54 от настоящото решение причини, що се отнася до жалбата в нейната цялост, а именно че това основание и изложените в негова подкрепа доводи позволяват да се установят оспорените части от мотивите на обжалваното определение и разпоредбите на член 20 от Регламент № 806/2014, за които се твърди, че са нарушени от Общия съд.

65 Що се отнася до съществото на спора, следва да се констатира, че първото основание по същество съдържа две части. Ето защо, на първо място, следва да се разгледа първата част, свързана с предполагаемото несъобразяване с член 20 от този регламент, преди да се разгледа, на второ място, евентуално втората част, свързана с твърдяното нарушение на член 47 от Хартата.

66 Необходимо е предварително да се припомни, че в случая, изправен пред бързото влошаване на финансовото положение, и по-специално предвид недостатъчните ликвидни средства на Banco Popular, ЕСП е решил, че подходящият инструмент за преструктуриране е не споделянето на загубите, което според него се оказва недостатъчно, а продажбата на стопанска дейност, предвидена в член 24 от Регламент № 806/2014. Въпреки че е използвал този инструмент за преструктуриране, ЕСП е упражнил правомощието си за обезценяване и преобразуване на съответните капиталови инструменти, предвидено в член 21 от Регламент № 806/2014.

67 Както бе посочено в точки 6 и 7 от настоящото решение, изготвеният от ЕСП първи доклад за оценка е имал за цел да предостави данни, позволяващи да се определи дали са изпълнени условията за преструктуриране, докато вторият доклад за оценка, изготвен от посочен от ЕСП независим експерт, е трябвало да оцени стойността на активите и пасивите на Banco Popular, да предостави оценка за начина, по който акционерите и кредиторите щяха да бъдат третирани, ако спрямо Banco Popular беше проведено обичайно производство по несъстоятелност, както и да се установят обстоятелствата, въз основа на които може да се вземе решението относно подлежащите на прехвърляне акции и ценни книжа и които позволяват на ЕСП да определи какво представляват търговски условия за целите на инструмента за продажба на стопанска дейност. Целта на третия доклад за оценка, също изготвен от независимия експерт, е била да се определи дали акционерите и кредиторите, засегнати от схемата за преструктуриране на Banco Popular, биха получили по-благоприятно третиране, ако по отношение на институцията беше образувано обичайно производство по несъстоятелност.

68 ЕСП е счел, че не трябва да се изготвя последващ вариант на първия доклад за оценка, нито да се следва вторият доклад за оценка с оглед на последваща окончателна оценка. След отправената от жалбоподателя покана до него ЕСП е възпроизвел този анализ в спорното писмо.

69 Тъй като жалбоподателят твърди най-напред, че Общият съд и ЕСП не са се съобразили с член 20 от Регламент № 806/2014, съдържанието на тази разпоредба следва да се тълкува с оглед на съображение 64 от посочения регламент.

70 От съображение 64 от Регламент № 806/64 следва, че трябва да се прави разлика между оценката на активите и задълженията на проблемните субекти, извършвана от ЕСП в неотложни случаи, която има временен характер, и независимата оценка, извършена самостоятелно, с която по принцип се преустановява посоченият временен характер.

71 Що се отнася до видовете оценки, в член 20, параграфи 11 и 16 от Регламент № 806/2014 изрично са предвидени два от тях, а именно, от една страна, оценката „по параграфи 1—15“, и от друга страна, „посочената в параграфи 16, 17 и 18“ оценка. Съгласно член 20, параграфи 11 и 16 тези оценки са и трябва да останат самостоятелни, като те се извършват от независимо лице, но могат да бъдат направени поотделно или едновременно и от едно и също независимо лице.

72 От това следва, че в случая както първият и вторият доклад за оценка, така и евентуалната последваща окончателна оценка спадат към първия вид оценка, тъй като попадат в приложното поле на параграфи 1—15 от член 20 от Регламент № 806/2014, докато третият доклад за оценка, който попада в обхвата на параграфи 16, 17 и 18 от същия член от посочения регламент, спада към втория вид оценка.

73 Несъмнено наличието на окончателна оценка, различна от последващата окончателна оценка, което предполага добавката в член 20, параграф 11 in limine от Регламент № 806/2014 на думата „последваща“ към израза „окончателна оценка“, в противовес на окончателна оценка, извършена „предварително“, може да повлияе на възможността на ЕСП да откаже да извърши последваща окончателна оценка, тъй като една окончателна оценка вече би послужила като основа на решението за прилагане на инструмент за преструктуриране или за упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и по този начин би могла да бъде оспорена чрез тези решения съобразно член 20, параграф 15 от Регламент № 806/2014.

74 В подкрепа на това тълкуване е и член 20, параграф 2 от този регламент, съгласно който „оценката се приема за окончателна“, когато при спазване на параграф 15 от посочения член 20, а именно възможността за косвено оспорване на оценката чрез решенията, посочени в точка 73 от настоящото решение, „са спазени всички изисквания на параграф 1 и параграфи 4—9“. Сред тези изисквания в член 20, параграф 1 от посочения регламент се съдържа изискването оползотворяването да се извършва от лице, което е независимо, включително по отношение на ЕСП и националния орган за преструктуриране, както и по отношение на съответния субект.

75 Следва да се отбележи инцидентно, че последицата от това е, че не само първият доклад за оценка, изготвен от ЕСП, действително е имал временен характер, но и че макар ЕСП да е направил последващ вариант на този първи доклад, както е поискал жалбоподателят, този вариант не е представлявал окончателна оценка, тъй като не е бил изготвен от независимо лице. Както е посочил генералният адвокат в точка 70 от заключението си, тъй като в случая първият доклад за оценка е извършен от ЕСП, не е налице съмнение в нейния временен характер. Следователно в случая само вторият доклад за оценка, който отговаря на това условие, може да се счита за „окончателна оценка“ по смисъла на член 20 от Регламент № 806/2014.

76 Необходимо е обаче да се подчертае, без да е необходимо произнасяне по този последен въпрос, нито по развитието на позицията на ЕСП в това отношение, че Общият съд правилно е приел, че при всички положения една последваща оценка при обстоятелствата в случая не би повлияла на правното положение на жалбоподателя, така че отказът да се извърши последващата окончателна оценка на акт, който му е бил връчен, не може да се разглежда като акт с неблагоприятни за него последици, поради което не е обжалваем акт по смисъла на член 263 ДФЕС.

77 Всъщност следва да се отбележи, че отговорът, който ЕСП е дал на Общия съд относно причините, поради които не е възнамерявал да изготви в случая последваща окончателна оценка, се основава на целите на тази оценка.

78 Макар да е вярно, както поддържа жалбоподателят, че от текста на член 20, параграф 11, in limine от Регламент № 806/2014 проличава необходимост от извършване на последваща окончателна оценка, когато ЕСП разполага само с временна оценка, по-специално поради използването на сегашно време на изявително наклонение в израза „се извършва“, което обикновено има значението на императив (вж. в този смисъл решение от 3 март 2020 г., X (Европейска заповед за арест — Двойна наказуемост), C-717/18, EU:C:2020:142, т. 20), и предвид думите „веднага щом е практически осъществимо“, все пак Общият съд е имал

основание да подчертае, че неизготвянето на такъв доклад не влияе на правното положение на жалбоподателя, по-специално с оглед на двете цели на последващата окончателна оценка, изложени в член 20, параграф 11 от Регламент № 806/2014.

79 В това отношение основанието за съществуване на член 20, параграф 11 от Регламент № 806/2014, изразено във втората алинея от тази разпоредба, произтича от неговите две специфични цели, а именно „да гарантира, че всички загуби по активите на субект по член 2 са напълно признати в счетоводните му книги“ и „да предостави данни за вземането на решението за намаляване на вземанията на кредиторите или за увеличаване на размера на заплатената насрещна престация в съответствие с параграф 12 от [посочения] член [20]“. Макар текстът на тази втора цел да съдържа много широко описание на условията, които трябва да доведат до изготвяне на последваща окончателна оценка, налага се изводът, както правилно отбелязва Общият съд в обжалваното определение, че този текст препраща изрично към член 20, параграф 12 от посочения регламент, от което следва, че той се прилага само към конкретни положения, а именно тези, при които ЕСП е прибегнал до инструмента за споделяне на загуби, до инструмента „мостова институция“ или до дружество за управление на активи.

80 Предвид особеностите на настоящото дело, дори да се приеме, че изготвянето на последващ окончателен втори доклад за оценка е задължително, при всички положения то не би отговаряло на нито една от тези две цели. Така жалбоподателят не представя доказателства, че в случая се прилага целта, посочена в член 20, параграф 11, втора алинея, буква а) от Регламент № 806/2014. Посочената в буква б) от тази разпоредба цел също не се прилага, тъй като, както Общият съд правилно подчертава в точки 46 и 47 от обжалваното определение, инструментът за преструктуриране, приет по отношение на Banco Popular, е този за продажба на стопанска дейност, предвиден в член 24 от Регламент № 806/2014.

81 Прилагането на този инструмент за продажба на стопанска дейност обаче не е сред случаите, посочени в член 20, параграф 12 от този регламент, в които може да се изплати компенсация вследствие на последваща окончателна оценка.

82 Накрая, в случай като настоящия, в който вторият доклад за оценка е последван от използването на инструмента за продажба на стопанска дейност, при всяко положение посоченият в този доклад резултат се потвърждава или се обезсилва въз основа на продажната цена, получена вследствие на законосъобразно проведена процедура за възлагане на обществена поръчка. Следователно справедливата цена просто съответства на действителната пазарна цена, така както е установена. Така инструментът за продажба на стопанска дейност de facto дава яснота по разискванията относно потенциалната икономическа стойност на активите на прехвърленото предприятие. Вследствие на това, поне при обстоятелствата в конкретния случай, с една последваща окончателна оценка би могло само да се установи тази пазарна стойност, така че не би имала никакво действие по отношение на жалбоподателя.

83 Жалбоподателят възразява, че последващата окончателна оценка е насочена не само към въпросните две цели, но и като всяка оценка, доколкото е неразделна част от решението, което ЕСП ще приеме впоследствие, предоставя данните, които позволяват, най-напред, да се определи дали са изпълнени условията за преструктуриране, след това, да се провери дали са налице условията за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти, и накрая, да се предприемат подходящите мерки за преструктуриране, които трябва да се вземат по отношение на съответния субект.

84 Нито един от тези доводи обаче, разгледан от перспективата на допустимостта на жалбата за отмяна на спорното писмо, не може да опровергае констатацията в точка 82 от настоящото решение относно пазарната цена на активите на Banco Popular, която не може да бъде различна от действителната цена, произтичаща от прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност.

85 От всички изложени по-горе съображения следва, че първата част от първото основание, изтъкнато от жалбоподателя в подкрепа на жалбата му, а именно предполагаемото несъобразяване от ЕСП с член 20 от Регламент № 806/2014, трябва да се отхвърли. Като се има предвид, както правилно приема Общият съд, че при всички положения спорното писмо не представлява обжалваем акт, жалбата трябва да се отхвърли, без да е необходимо да се разглежда втората част от първото основание, нито другите основания за обжалване.

По съдебните разноски

86 По силата на член 184, параграф 2 от Процедурния правилник, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

87 Тъй като ЕСП е поискал жалбоподателят да бъде осъден да заплати съдебните разноски и последният е загубил делото, той трябва да бъде осъден да понесе направените от него съдебни разноски и да заплати тези на ЕСП.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Aeris Invest Sàrl да заплати съдебните разноски.

Подписи